

Erdélyi út Rákóczi nyomában

HAT-19-01-0300

A BGA Zrt. támogatásával, a Határtalanul! hetedikeseknek pályázat segítségével iskolánk egy újabb csoportja utazhatott Erdélybe március elején.

1. nap: Indulás és odaút

4:45-kor jött a busz a Kápolnásnyéki iskola elé. Bepakoltunk, ezután fölszálltunk, leadtuk a személyit és helyet foglaltunk, elindultunk az utunkra. Az első tervezett, hosszabb megállónk már délután a Király-hágónál volt. Leszálltunk, tájképeket készítettünk, majd indultunk is tovább. Csucsánál Ady Endréről és Boncza Bertáról szolt a beszámoló, és láthattuk a költő egykori kastélyát is. Útközben meghallgattunk egy kiselőadást Erdélyről, láttuk a Tordai – hasadékot, megismerkedtünk a kapcsolódó Szent László-legendával is. Bánffyhunyadon a templomba sajnos nem tudtunk bemenni, mert felújítják, így azt csak kívülről láttuk. Pár órával később megérkeztünk Kolozsvárra, ahol a Házsongárdi temetőben Dsida Jenő sírboltjára kötöttünk szalagot, elolvastuk a sírfeliratot, majd ezt követően elénekeltük a magyar és a székely Himnuszt. Utána megnéztük a Fő téri Mátyás-szobrot és a régi falomokat is, valamint a fogadót, ahol egykor Bem József szállt meg az erdélyi hadjárat alatt. Elhangzott egy Wass Albert és egy Dsida Jenő vers is. Megálltunk Körösfőn, megnézni a Körös eredetét, a kis forrást. Este megérkeztünk Oroszhegyre, ahol Gyöngyi néni és Attila bácsi megmutatta a szállást. Elfogyasztottuk a vacsoránkat, lefűrödtünk és lefeküdtünk aludni.

2. nap: Petőfi útján; Korond és környéke

Reggeli után elindultunk, majd egy jó órával később megérkeztünk a fehéregyházi Petőfi Múzeumba, ahol Petőfi Sándor életéről néztünk meg egy kisfilmet. Utána körbejártuk a múzeumot, Petőfi szobránál szalagot kötöttünk és elszavaltuk a Nemzeti dalt. A turulmadárral díszített tömegsírnál előadást hallgattunk a turulról, szerepéről a nemzeti mondailágunkban és történelmünkben. Ezt követően Petőfi kútját, majd Petőfi körtefáját néztük meg. A körtefánál Székelykeresztúron szalagot kötöttünk, a Bem József emlékoszlopnál Bem apó életét mutatta be egy diáktársunk. Ezt követően a buszon meghallgattunk Petőfiről egy kiselőadást. Szejkefürdőre vezetett utunk, ahol vasas vizű forrást kóstoltunk, felsétáltunk a székelykapuparkba, végül pedig Orbán Balázs sírjára kötöttünk szalagot, majd elénekeltük a székely Himnuszt. Séta közben megismerkedhettünk a különböző székelykapukkal is. Visszamentünk a szállásra, ahol megebédeltünk. Ebéd után elmentünk Korondra, ahol Józsa János bácsi személyesen fogadott minket, és elmesélte a korondi fazekasság történetét. Ezután lehetett helyben készített tárgyakat vásárolni. Korondon még elmentünk a Csiga-dombhoz, ahol sós vizű forrás folyt az aragonit falból. Gyönyörű kilátás nyílt a dombtetőről. A nap utolsó programjaként Farkaslakán Tamási Áron sírjához zarándokoltunk, emlékszalagot kötöttünk.

3. nap: Gyilkos-tó, Békás-szoros

Délelőtt szabad programunk volt. Többen részt vettek a reggeli misén a helyi katolikus templomban, mások a Portya – faluismereti vetélkedő kérdéseit próbálták megválaszolni a településen sétálva. Délben megebédeltünk, és utána elindultunk... Megálltunk egy gyors fotóra Zeteváraljánál a víztározónál; itt csoportkép is készült. Pongrác-tetőn is megálltunk, gyönyörködtünk a több helyen még havas hegycsúcsokban, fotóztunk, majd mentünk tovább.

A következő megálló a Gyilkos-tó volt. Megállt a busz, meghallgattunk egy kiselőadást, ezután pedig lementünk megnézni a tavat és a Szent István-szobrot, amit székesfehérváriak állítottak. Fotóztunk, sétáltunk, csodáltuk a tájat. Itt lehetett kürtőskalácsot vásárolni. A Gyilkos-tótól nem messze végigsétáltuk a Békás-szorost a Békás-patak mentén: kis csoportokban haladtunk, hogy biztonságos legyen a séta. Egy helyen lemehettünk egészen a patakhoz is. Innen a hazafele úton megálltunk Madéfalvánál, ahol emlékszalagot kötöttünk a madéfalvi veszedelem tiszteletére állított emlékoszlopon, utána pedig elénekeltük a székely Himnuszt. Gyönyörűen szólt, mert velünk volt az oroszhegyi kántor bácsi is, aki erős hangjával nagyon szépen vezette a kórust. Sötét volt, de az emlékmű ki volt világítva több reflektorral, így nagyon szépen látszott. Amint visszazálltunk a buszra, elhangzott két kiselőadás: egy a Madéfalvi veszedelemről, egy pedig Csíksomlyóról és a csíksomlyói búcsúról. Tolvajos-tetőn és Csíksomlyón átutaztunk, mert nagyon késő lett. Amint visszaértünk a szállásra, megvacsoráztunk és összeköltük a cuccainkat.

4. nap: Hazaút, Déva, Arad

A szokásos 7:30-as reggelinél csomagoltunk magunknak szendvicset is, majd elindultunk hazafelé. Egy nagyon hosszú út után megérkeztünk Déva várához, ahol készítettünk egy csoportképet, de a vár sajnos nem volt nyitva. Még három óra utazás után megérkeztünk az út utolsó helyszínéhez, ami Aradon, a vesztőhelyen az aradi vértanúk kivégzésének tiszteletére állított emlékoszlop volt. Elhangzott Vörösmarty Mihály Átok című verse. Szalagot kötöttünk, elénekeltük a magyar és a székely Himnuszt. Visszazálltunk a buszra, majd elhangzott egy kiselőadás az Aradi tizenháromról. Ezzel zártuk utunk tanulmányi programját, s készültünk a hazaérkezésre. Hazafele a határon egy picit várnunk kellett, de probléma nélkül átjutottunk. Énekeltünk a buszon, beszélgettünk, többen már akkor vágytunk vissza Székelyföldre. Végül egy közös énekléssel, a tanult dalokkal zártuk az utat közeledve Kápolnásnyékhez. Megható volt még kísérőink számára is, amikor spontán, ám együtt, szépen énekelte a csoport a Szózatot. „Ez jó mulatság, férfi munka volt.” (Vörösmarty Mihály: Gondolatok a könyvtárban)

Bár a tervezettnél a koronavírus miatt két nappal korábban kellett hazajönnünk, élmény volt így is. Ott, köztünk, a buszon s Oroszhegyen nem volt pánikhangulat, akkor még semmi problémánk nem adódott, s a későbbiekben sem volt egészségügyi gondunk az utazás miatt.

Jó, hogy elmentünk!

Kísérőink és vendéglátóink igyekeztek minél többet adni, minél többet megmutatni Erdély szépségeiből a 4 nap alatt is. Megtanultuk, s már értjük is, hogy „Magyarnak lenni hivatásunk!”

Köszönjük!